

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 2019

ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ (Μτθ. β' 13-23)
29 Δεκεμβρίου 2019

Όλα όσα άφορούν τόν Δεσπότη Χριστό εΐναι θαυμαστά καί παράδοξα καί καταδεικνύουν τήν ούσιαστική Του κυριότητα. Μόνο μέ τόν λόγο καί τή θέλησή Του δημιούργησε τά πάντα έκ τοῦ μη ὄντος, τόν ούρανό καί τή γῆ καί ὅλα ὅσα περιέχονται στή συμπαντική πραγματικότητα. Από τοὺς φωτόμορφους άγγέλους, τόν έντυπωσιακό υλικό κόσμο τῶν πλανητῶν καί τῶν άστέρων, τά πλήθη τῶν πετεινῶν, τά έφήμερα καί ταπεινά άνθη, τά ένάλια καί τά χερσαΐα πλάσματα, μέχρι τήν κορωνίδα ὄλων, τόν κατ' εικόνα καί καθ' όμοίωσιν Αὐτοῦ άνθρωπο. Τά πάντα λαμβάνουν τὸ εΐναι τους καί διακρατοῦνται στήν ύπαρξη, χάρη στή δύναμη καί σοφία τοῦ Κτίστη. Όλα τοῦτα δέν κάνουν τίποτε άλλο από τὸ νά διαλαλοῦν τήν κυριότητα καί τὸ μεγαλεΐο του Θεοῦ.

Τὸ πλέον θαυμαστό ὅμως, τὸ άγνωστο καί κεκρυμμένο μυστήριο μυστηρίων, εΐναι ἡ Ένανθρώπηση τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ. Αὐτὴ εΐναι παράδοξη, διότι συντελεΐται μέ τέτοιο τρόπο πὸ οί νόμοι τῆς φύσεως νικῶνται. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ συλλαμβάνεται στήν άσπιλη καί παρθενική γαστέρα τῆς Παναγίας, τήν ὁποΐα τὸ Άγιο Πνεῦμα καθιστᾶ ναὸ τοῦ Ύψίστου Θεοῦ. Ἡ ταπεινὴ κόρη Μαριὰμ γίνεται μητέρα τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, ένῶ ἡ παρθενία της διατηρεΐται καί ἡ άφθαρσία της δέν βλάπτεται. Ἡ άλόχευτος γαστήρ της τίκτει, χωρὶς φυσιολογικό στοὺς άνθρώπους τρόπο. Ὁ Θεὸς ταπεινῶνεται, κενῶνοντας τὸν έαυτό του καί οίκονομώντας τὸ μυστήριο τῆς σωτηρίας τῶν άνθρώπων. Ἡ Ένανθρώπηση εΐναι ἡ γέννηση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ έκ παρθένου καί ἡ έπιδημία του έπὶ τῆς γῆς. Ὁ υπερφυῆς τόκος, ὁ ὁποΐος παραμένει άνερμήνευτο μυστήριο, δέν έλάττωσε τὴ θεότητα τοῦ Χριστοῦ οὔτε καί άλλοίωσε τὴν άκτιστό του φύση, οὔτε μείωσε τὴ θεϊκή του δύναμη, οὔτε χώρισε τὸν Υἱὸ από τὴν υπόλοιπη Τριάδα. Αντ' αὐτοῦ ὅμως ἡ γέννηση σχημάτισε σὲ κτιστὴ μορφή τὸν κτίστη τῶν άπάντων καί ἡ σάρκωση εΐχε ὡς άποτέλεσμα ὁ κόσμος νά χωρέσει τὸν άχώρητο. Ὁ άναρχος άρχεται, χωρὶς ἡ Τριάδα νά ύποστει άλλοίωση. Ὁ Υἱὸς ένώνεται άσύγχυτα μέ τὴν άνθρώπινη σάρκα καί παραμένοντας Υἱὸς τοῦ Θεοῦ γίνεται καί υἱὸς τοῦ άνθρώπου. Ὁ Ένανθρωπήσας Θεὸς γίνεται κατὰ πάντα ὅμοιος μέ έμᾶς, πλην τῆς άμαρτίας, γιὰ νά λύσει τὴν κατάρα καί νά μᾶς έλευθερώσει από τὴν άμαρτία καί τὸν θάνατο. Ὁ σαρκωθείς Θεὸς νέκρωσε τὸν θάνατο διὰ τοῦ τάφου του καί προσέφερε στήν άνθρώπινη φύση δόξα μέσα από τὴν δικὴ του άτίμωση.

Ὁ Δεσπότης Χριστὸς άποτελεΐ τὸν δεύτερο Άδάμ, διότι καί ὁ πρῶτος Άδάμ ἦταν τύπος, κατὰ

σάρκα, τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δοῦλος, δηλαδή ὁ Ἀδάμ, ἦταν ἀρχὴ τῆς ἀνθρώπινης φύσης, ὁ Δεσπότης ἀρχὴ τῆς ἀτελεύτητης ζωῆς. Τὸν Ἀδάμ πλαστούργησαν τὰ χέρια τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς σαρκώθηκε μὲ τὸν τρόπο ποὺ μόνο αὐτὸς γνωρίζει. Ὁ Ἀδάμ ἔγινε κατ' εἰκόνα Θεοῦ, ἐνῶ ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ ἄκτιστη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἀδάμ ἐμψυχώθηκε διὰ τοῦ θείου ἐμφυσήματος, ὁ Δεσπότης ἐμφανίστηκε ὑπὸ μορφῇ δούλου. Ὁ Ἀδάμ εἶχε ὡς ἐνδιαίτημα τὸν παράδεισο καὶ ὁ Δεσπότης ὡς θρόνο τὸν οὐρανό. Ὁ Ἀδάμ ἦταν ἡ κορωνίδα τῆς κτίσεως, ὅμως ὁ Χριστὸς εἶναι ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀδάμ πῆρε καὶ ἔφαγε ἀπὸ τὸν ἀπαγορευμένο καρπὸ καὶ εἰσήγαγε στὸν κόσμο τὸν θάνατο. Ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἄπλωσε τὰ χέρια του στὸν Σταυρὸ καὶ λύτρωσε τὸν κόσμο. Ὁ Ἀδάμ παρακούοντας τὴν ἐντολὴ τοῦ Θεοῦ ἐκπίπτει τῆς δόξας τοῦ παραδείσου, παρασύροντας στὴ φθορὰ ὅλο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ὁ Ἐνανθρωπήσας Υἱός, ὑπακούοντας στὸν Πατέρα γίνεται τὸ ἀρχέτυπο καὶ ἡ νέα μήτρα τῆς ἀνθρωπότητας γιὰ τὴν καινὴ ζωὴ καὶ τὴν ἐπαναγωγὴ τῶν πάντων στὴν ἀρχικὴ τους δόξα.

Ὁ Δεσπότης Χριστὸς ἐξ οὐρανῶν ἐπεδήμησε στὴ γῆ καὶ σαρκωθεὶς ἐξ ἀπειράνδρου κόρης προσέφερε στὸν κόσμο τὴ σωτηρία. Αὐτὸ τό γεγονός εἶναι ἀφορμὴ πανηγύρεως. Αὐτὸ ἀποτελεῖ τὸν κόσμο τῆς Ἐκκλησίας. Αὐτὸ φαιδρύνει τὴ ζωὴ μας. Αὐτὸ μεταβάλλει τὸ λυπηρὸ τῆς ἔμψυχης πραγματικότητάς μας. Αὐτὸ φανερώνει τὴν ἀνατολὴ τῆς ὄντως ζωῆς μας. Αὐτὸ εἶναι αἴτιο πνευματικῆς χαρᾶς. Τέτοιες ὀφείλουν νὰ εἶναι οἱ χριστιανικὲς πανηγύρεις μας, θεῖες καὶ παράδοξες. Ἔτσι γίνονται ἀναζητήσιμες πηγὲς καὶ θησαυροὶ σωτηρίας.

[dkpdf-button]